

6 X2: 3 centimetre je pa pol od tistega dela ... tko da sm v bistvu /...

7 U: /Dobr sklepaš
... (se obrne k drugemu učencu) Ti bi pa kako?

8 X3: Zmnožimo z 1,5 pa dobimo al pa /...

9 U: /Dobr sklepaš, v redu,
zdej bi pa še en odgovor

...

10 U: Dolžino daljše daljice smo delili z dolžino krajše daljice in smo dobili tri polovice ali 1,5-krat je daljša.

Podčrtane dele učiteljičinih odzivov na odgovore učencev (v korakih 3, 7 in 9) lahko prepoznamo kot posredovanje povratne informacije, s katero učiteljica nakazuje, da odgovori na njeno vprašanje niso dovolj natančni in izčrpní. V primeru ocenjevanja učenci verjetno za te odgovore ne bi dobili pozitivne ocene. Vendar pa učiteljičini odzivi ne delujejo ogrožujoče. Oglejmo si nekatere značilnosti učiteljičinih izjav, podrobneje predvsem tiste v koraku 3.

Najprej razložimo, kako lahko rečemo, da z izjavo (korak 3) učiteljica primarno učenki jasno pove, da odgovor ni zadovoljiv. Tu nam bo v pomoč argumentativna analiza. Učiteljica je v izjavi uporabila argumentativni modifikator¹² »samo« (»sam«). Prav slednji obe stališči, ki ju povezuje, predstavi kot nasprotno argumentativno usmerjeni, kot argumentativno usmeritev celotne izjave pa določi argumentativno usmeritev stališča, ki mu sledi. Kaj to pomeni? Prvi del izjave, »sej se ... strinjam se s tabo, v redu razmišljaš«, lahko prepoznamo kot pozitivno oceno. Strinjanje namreč pomeni odobravanje. Prvi del izjave lahko torej prepoznamo kot obliko strinjanja z učenko – kot usmerjen k sklepu, da ima učenka prav. Drugi del izjave, »sam, s katero računsko operacijo« (korak 3), je na eksplicitni ravni preoblikovanje zastavljenega vprašanja »kako neki je prišel do rezultata?« (korak 1). Kakšna pa je funkcija preoblikovanja vprašanja, kakšen pomenški učinek lahko iz preoblikovanja implicitno izhaja? Vprašanje preoblikujemo npr. v primeru, ko imamo občutek, da ga sogovorec ni dobro razumel, ko je npr. nanj narobe ali nepopolno odgovoril. Učiteljičino preoblikovanje vprašanja lahko torej razumemo kot izraz nezadovoljstva z učenkinim

12 Ducrot argumentativne modifikatorje opredeli kot člene (veznike), ki imajo v izjavi predvsem argumentativno funkcijo – določajo argumentativno usmeritev celotne izjave. Idejo najdemo razloženo v Ducrot, 2009.